

ПЪРВИ СВЕТОВЕН РОМФЕСТ - СТАРА ЗАГОРА

Рядко човек вижда такива неща в живота си, дори и по телевизията! Този Мариан, акордеонист, близо по сърчност до нашата световна картеница Петър Ралчев, в съпровод на трима отлични цигулари, контрабас и цинбал направо скри топката на всички, имащи каквато и да е връзка с музика. Е, ясно е, че Специалната награда е по-голяма от първата, но румънците си я заслужиха. Свиреха като извънземни. Ромска музика, стара, съвременна, европейска. По едно време като зацепиха "Танц със саби" на Хачатурян, публиката направо побесня: О-ще, о-ще, о-ще!... За съжаление не можах да се видя с тях отблизо, защото си заминаха веднага, техен близък бил катастрофирал...

МАЛКО ПОВЕЧЕ ЗА АЛИ БАЙРАМ

Женен, има двама сина. Обича и ценя семейството, качество и на нашите, и на македонските роми. Син е на музикант. Свири и пее по сватби от 13-годишен. Баща ми свиреше на орган, а много бях щастлив, когато мама ми купи хармоника, казва Али. Днес мога да свиря на доста инструменти. Повечето от песните, които изпълнявам, са си мои - текст, музика, аранжирова. В България, която много обичам, имам много приятели, дори българска фирма издава моите албуми. Често ме наемат да пея в България. Виждам, че хората тук са доста обеднели в последните години и затова не им искам голям хонорар. Искам чрез в. "Дром дром ендгар" да

ФЕРУС ЪНДЪРГРАУНД БЕНД - НЕ САМО В МУЗИКАТА

Защо музикантите от "Карандила" са с къси панталонки на снимката във вестника? - погва ме тромпетистът на шуменския оркестър Митко от Върбица. Да, това населено място, произвежда кларнетисти за цялата страна. Може би и за цяла Европа. Остава момчето, Митко, успокоява го акордеониста Христо. Христо Михайлов. Тук, на фестивала, са трима от братята Михайлови - Христо, Коси (Ферус), ръководител на оркестъра, кларинет и Ангел (Чинчири), ударни. С тях е и 19-годишното цигуларче Иван от Шумен, както и спечелилият първо място за песен Мариан. Оркестърът се представи на фестивала с автентични ромски песни, изпълнени от шуменската певица Снежана. Не всяка певица има смелостта да пее "Кемано, башал е роменге" на легендарната Джан Север. Много се ядосаха шуменци, че ги оценява за второ място, а за сърбите пък да не говорим... Е, така е на фестивал, има доволни, има и недоволни. Защо ще ни кани Сашо Крачолов да свирим точно ние на заключителния концерт? Нали неговия, старозагорския състав "Верея" са по-добрите? Ей сега ще му покажа какво е музика, казва Митко тромпетиста и грабва тромпета, отивайки при колегите от оркестъра. Наистина, "Ферус ъндърграунд бенд" свириха най-много през всичките дни, поне извън сцената. В хотела, в столовата, отвън на открито. Просто неуморни.

колата чак до Шумен. В ромската махала на Котел също спряхме за малко, да се видят с приятели. Най-интересно беше във Върбица. По пътя Христо все мечтаеше на глас: Ех, как ми е писнало от толкова шумотевица! Имам си въщи една асмичка. Така ми се иска да седна под сянката ѝ, и да си пийна малко ракийка, с доматиена салата!...

Спряхме в центъра на Върбица, пред магазин. Грамаден мъж се приближи до музикантите, поздравиха се и влязоха да си купят по нещо, а аз останах с него. Ти, ром ли си, обърна се той към мен. Ами-и-и... Българин от ромски произход съм, отвърнах. Не се притеснявай, какъвто и да си! Остава го оня изрод, Волен Сидеров. Не може да ни направи фашисти както се опитва! Ние тук, във Върбица, нямаме проблеми. Българи и цигани - като братя сме. Аз, Петър се казвам, съм израснал с тези музиканти. Питай ги и ще видиш. През това време Митко беше излязъл от магазина и продължи: Вярно е, като бяхме малки, какво ли не даваше Петър, само да му дадем тромпета да свирне с него!...

Качихме се в колата и спряхме пред къща, построена на доста високо място. Тук видях асми и маса с пейки около нея. Досетих се, че тук живее Христо, чиято съпруга го посрещна на портата. Седнахме около масата и понеже слънцето пробиваше през листата на асмите, Христо постави два чадъра на... стойки за микрофон! Все пак, вършеха работа. Почерпи ни със студена бира, а съпругата му ни нагости с препечени филийки и балкански подправки, почти циганска баница. Един по един започнаха да идват роднини и приятели у Христо.

От Върбица за Шумен шофьорското място зае синът на Христо, а Чинчири седна с бутилка студена бира до мен: Ей брат, сега мисля, че имам право, племенникът да ме вози! Започна да ми разказва колко много сватби е свирил по нашия край, с нашите музиканти. Тъга го обзе, когато разбра, че някои от тях са починали. GSM-а на Снежана иззвъня: Тук съм, билетите ми, след 10 минути съм при теб, детето ѝ звънеше. В Шумен пихме по кафе и в дома на Мариан, спечелилият наградата за песен. От снимките, поставени в рамки по стените, научих че и неговия род е музикантски. Баща му Герчо, Ради Казаков... Последни от колата слязоха Ферус и Чинчири, заръчайки на племенника си да ме откара точно до гарата. Имаш ли пари за път, ако нямаш, да ти дадем, обърнаха се към мен. Имам, и ви благодаря за всичко, което видях с вас, казах им.

Петър БОРИСОВ

помоля феновете ми да не досаждат с глупости по телефона. Да се обаждат, но за съществени неща. Съжалявам за това, което стана със Софи Маринова и Слави Трифонов за Евровизия. Поне на Балканите те са оценени най-високо. Ние, музикантите, сме честни хора. С честен труд печелим хляба си. Лошо е галавераджи и спекуланти да злоупотребяват с нас. С мен се случиха някои неприятни неща през тази година, колегата ми Христо Христов знае какво стана през април в НДК... И идването ми до тук, на Първия световен фестивал за ромска музика и песен се оказа проблемно.

Тук, на фестивала, дойдох с мои средства. Да представя родината си, защото за един нормален човек това е дълг и чест. Желая на всички читатели на "Дром дром ендгар" много радост, щастие и любов.

Предстоеше ми пътуване до Варна, затова ги помолих да пътувам с тях, след фестивала. Приеха ме, бяха с три коли. Едната си отиде няколко часа по-рано, заради ангажирова. Големият микробус управляваше Чинчири, единият от братята музиканти. До него седяха певицата Снежана и Мариан, с грамотата, написана на английски. На втората редица седяха Митко тромпетиста, Ботьо акордеониста от Варна и Ферус. Ние с Христо акордеониста бяхме на последната. В другата кола пътуваха останалите музиканти. Спряха на крайпътното заведение, откъдето Ферус купи цигари на целия оркестър. Единоначалие значи. На Петолъчката спряхме да пием кафе. Музикантите забелязаха, че се продават касети и дискове с музика и отидоха да разгледат. Мариан не се притесни да даде 12 лв., за да си купи новия диск на Альошката с български народни песни, хора и ръченици. Слушахме го в